

2. Eiríkur Línđal frá Myntsafnarafélag Íslands och Carl Henric Størmer representerande Norsk Numismatisk Forening. Tillträdande respektive avgående ordförande i Nordisk Numismatisk Union.

4–5. Frida Ernsten från myntkabinettet vid Nationalmuseet i Helsingfors och Arne Riise, Norsk Numismatisk Forenings styrelse tillika storsamlare.

handla sedvanliga frågor av administrativ karaktär men också unionsordförandens berättelse om de sedan förra unionsmötet förflutna årens förvaltning. Ordföranden berättade bland annat att Nordisk Numismatisk Årsskrift (NNÅ) efter långt uppehåll utkommit med en ny volym. I sammanhanget bör det påpekas att ansvaret för NNÅ:s utgivning sedan många år ligger på de nationella museerna och inte hos Unionen. Nordisk Numismatisk Unions Medlemsblad (NNU) har dock utkommit som vanligt med fyra nummer per år. Editionen administreras på ett förtjänstfullt sätt av Dansk Numismatisk Forening (DNF) med lokalredaktioner hos de nationella museerna.

Carl Henric Størmer påminde i sitt tal om att Unionen var påtänkt redan år 1928 i samband med att den sjätte internationella historikerkongressen avhölls i Oslo. Det var dåvarande ordföranden i SNF, dr. Axel Wahlstedt (1867–1943), som lade fram ett förslag om ett närmare samarbete mellan de numismatiska föreningarna i Norden i form av en gemensam numismatisk tidskrift. Det dröjde dock till Unionen instiftats år 1936 innan de nordiska länderna fick ett gemensamt forum i maj samma år.

Notisförfattaren ber att få citera ett par stycken ur talet som behandlade några för samlarna ytterst viktiga spörsmål och som naturligtvis är prioriterade frågor för Unionen:

”I senere år kan det desverre se ut som det har utviklet seg en økende avstand mellom samlare og numismatiske forskermiljøer såvel i Norden som i andre land. Nyere kulturminnelovgivning som følge av UNESCO-konvensjonen av 1970 om ulovlig import, eksport og handel med kultur-gjenstander har ført til lokal, nasjonal lovgivning og regelverk som bl.a. kan kriminalisere import, eksport og besittelse av samlereobjekter dersom akseptabel proveniens ikke kan dokumenteres. I Tyskland har man nylig vedtatt en lov som faktisk innfører omvendt bevisbyrde – og det med tilbakevirkende kraft!”

3a–b. Ett exemplar av medaljen över Ole Christian Bjørnstad (1862–1942) låg vid varje kuvert till unionsmiddagen. Diameter 39 mm.

Lite längre fram i talet nämndes att: *”Samleres innsats i produksjon av monografier og oversikter i Skandinavia samt av viktige amatørarbeider bl.a. om antikk mynt, er betydelige, og det er grunn til å uttrykke bekymring for at slike arbeider skal bli vanskeliggjort om alle mynter skal forsvinne i museumsjellere i påvente av at noen skal få tid og midler til å bearbeide og publisere materiale fra samlingene for et intressert publikum.”*

I detta sammanhang framförde ordföranden beröm till Den Kongl. Mønt- og Medaillesamling i Köpenhamn för deras öppenhet och samarbetsvilja gentemot samlare och amatörforskare! Något som han hoppades skulle rendera till bättring hos de övriga nordiska museerna. Och slutligen påtalade Carl Henric Størmer att: *”Numismatikk som forsknings- og samlerefelt er helt avhengig av et god tog tillitsfullt samarbeid mellom forskere og samlere uten at man forsøker å mistenkeliggøre hverandre.”*

Efter dessa mycket tänkvärda ord redovisades av räkenskaper, dels för NNU:s fond samt för medlemsbla-